

עפ"ת 317/12/14 - יוסף לוירן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 317-12-14 לוירן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אמיר טובי
המערער	יוסף לוירן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

מדובר בערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת כ' פאר-גינת) מיום 13.11.14, לפיה נדחתה בקשת המערער לבטל את פסק הדין שניתן ביום 27.10.14, בהעדרו.

כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

המערער לא התייצב לדין שנקבע ליום 27.10.14, על אף שזומן כדין. לפיכך, הרשיע אותו בית משפט קמא בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום וגזר עליו קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 1.1.15.

ביום 11.11.14 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין, תוך שציין כי בעקבות מחלה נבצר ממנו להגיע לדין. לבקשתו צירף תעודת מחלה מיום 6.11.14.

בהחלטתו, קבע בית משפט קמא כי באחריותו של המערער היה להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון גם אם סבר שהיה לו טעם מוצדק אשר מנע את התייצבותו בבית המשפט. בנוסף, כאשר מוגשת בקשה לביטול פסק דין, על מגיש הבקשה להתכבד ולפרט את מלוא טענות ההגנה שבפיו. בהעדר טענת הגנה מפורטת ומוצקה, נקבע כי לא נגרם למערער עיוות דין ועל כן בקשתו לביטול פסק הדין נדחתה. מכאן הערעור שבפניי.

בחנתי את החלטת בית משפט קמא ושקלתי את טענות הצדדים בפניי ולא מצאתי כל מקום להתערב בהחלטה. בצדק ציין בית משפט קמא כי היה על המערער לפרט את ההגנה שבפיו על מנת לבסס את הטענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לעיוות דין. המערער נמנע מלעשות כן ולא העלה ולו טענה אחת שהיה בה כדי להדוף את כתב האישום מעליו.

זאת ועוד, עיון באישור המחלה אותו צירף המערער, לבקשתו, מלמד כי מדובר באישור בעייתי שאין להסתמך עליו. ראשית, האישור הופק ביום 6.11.14 ומתייחס לתקופת מחלה בין הימים 27.10.14 עד 29.10.14. אישור מחלה רטרואקטיבי מעין זה מעורר מעצם טיבו תהיות וסימני שאלה. אם לא די בכך, הרי שבאישור עצמו נכתב כי אינו בתוקף עבור מוסדות משפטיים ומכאן שלא ניתן לבסס עליו צידוק לאי התייצבות המערער לדיון שנקבע בעניינו, ואליו זומן כדיון.

בנסיבות, לא מצאתי, כאמור, כל מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא ואני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ה, 07 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.